

[Eva Gredal.]

på at stå åben over for udvalgsarbejdet. Det er også mit håb, at den nuværende socialminister vil have denne indstilling.

Der står jo endnu nogle tunge principielle ting tilbage. For udenforstående — det vil sige folk uden for dette ting — kan det virke mærkeligt, at lovforslag genfremsættes uændret, uagtet der er lovet ændringer i lovforslaget og dette også udadtil er blevet udtalt af såvel minister som medlemmer af folketingets socialudvalg. Det er forståeligt, at det virker sådan, men jeg beder om, at man forstår, at man ved så omfattende lovgivning finder denne arbejdsform den bedste; så kan hovedprincipperne jo, når alle svar foreligger, få en bedre behandling.

Jeg skal ikke gå ind i en gennemgang af lovforslaget, men henviser til den tale, som socialdemokratiets ordfører holdt ved førstebehandlingen den 6. februar 1973. Jeg skal derimod opholde mig ved nogle af de hovedpunkter, der står tilbage at løse.

Ikrafttrædelsestidspunktet den 1. april 1975 er særdeles væsentligt at få overholdt. Der har hersket stor usikkerhed om datoen, og jeg er glad for at få bekræftet, at ministeren har fastholdt dette tidspunkt. Selve ikrafttrædelsesdatoen berører jo mange; jeg tænker her på de ansatte ved de forskellige institutioner, der skal nedlægges. De bør hurtigst muligt have besked om deres fremtidige ansættelsesform og ansættelsessted.

Også hos amter og kommuner, der jo er langt i deres planlægning omkring bistandsloven, er ønsket om at få bistandsloven ført ud i livet vel nu nærmest blevet et krav.

Et andet hovedsynspunkt, som også er diskuteret meget i organisationer, er finansieringsbestemmelserne. Alle er vel nu enige om, at bestemmelserne om finansiering i forslaget til lov om social bistand, som fremkom efter forhandling mellem den daværende regering og Kommunernes Landsforening, ikke er tilfredsstillende. Det må være væsentligt at finde en neutral finansieringsform, således at refusionsordninger for foranstaltninger, der alternerer, er ens. Jeg kan her blot pege på refusion til revalidering og refusion til invalidepensioner.

Det betyder også, at refusionsordninger for store tilgrænsende områder, f. eks. hele sygehussektoren, må ses i relation til denne lovgivning. Jeg undrer mig derfor over, at

regeringen uden sammenhæng med denne lovgivning i sin spareiver foreslår refusionen for sygehusudgifter nedsat.

Socialdemokratiet vil gerne drøfte bloktilskud, men ikke under enhver form. Skal der ydes bloktilskud efter devisen, at man kan spare, hvis det passer én, altså i form af nedsættelse af bloktilskuddet eller i form af dårlig regulering af bloktilskuddet, ja, så må vi melde fra.

Vi vil gerne i udvalget drøfte mulighederne for f.eks. mindstenormer for de områder, som loven spænder over. Der vil i høj grad i cirkulærerne fra ministeriet blive lagt en linje for de forskellige ydelser. Vi skal selvfølgelig ikke skrive cirkulærerne her i folketinget, det er ministerens opgave, men det er væsentligt, at hovedretningslinjerne lægges her. Jeg vil godt understrege, at overgang til bloktilskud kræver kraftig hånd i hanke med kommuners og amters udbygningsplaner. Jeg vil derfor tillade mig at spørge ministeren, om han med henblik på planlægningen i hele det område, som bistandsloven dækker, vil fastsætte generelle forskrifter om udformning af udbygningsplanerne, herunder bl.a. lægge en linje for, hvad der ønskes som mål. Jeg tænker bl.a. på antallet af plejehjemspladser kontra omsorgsarbejdet, antallet af børneinstitutionspladser på daginstitutionsområdet kontra dagplejen og mange andre ting.

Endnu et punkt vil jeg gerne fremdrage; og det er spørgsmålet om forsøgsordninger. Jeg er ikke sikker på, at kommunerne, hvis ikke de opmuntres til det, vil sætte nye ting i gang, specielt ikke under en bloktilskudsordning. Nye former for bistand vil der givetvis være behov for, samfundet ændrer sig jo hele tiden, og derfor vil jeg gerne vide, om ministeren agter at give mulighed for ekstra tilskud til forsøgsordninger.

Gennemgår man de indvendinger, der har været mod lovforslaget, støder man på, at væsentlige ting som rådgivningsvirksomhed og opsøgende og forebyggende arbejde måske ikke har fået en tilfredsstillende placering. Bl.a. ville en rådgivningsordning ikke blive ordentlig på grund af manglende refusion, hvis man fulgte de bestemmelser, der står i lovforslaget for øjeblikket. Såfremt refusionsordningen ændres til bloktilskud, løses problemet, så kan kommunerne satse på det forebyggende arbejde fremfor meget